

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.871/2011/4. szám

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú eljárásban Dr. Jakab Tamás ügyvéd (cím), a másodfokú eljárásban Dr. Mórocz István ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Mórocz Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - Dr. Kiss István (cím) ügyvéd által képviselt alperes neve, címe alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 8.P.21.217/2009/49. számú ítélete ellen a felperes által 51. és 53. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 33 750 (Harmincháromezer-hétszázötven) általános forgalmi adót tartalmazó 158 750 (Egyszázötvennyolcezer-hétszázötven) forint fellebbezési költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A D. **...62/3** hrsz-ú, 8 hektár 1976 m² területű erdő ingatlanban az alperes 4260/8526, a felperes 1245/8526; a **...78/18** hrsz-ú, 4 hektár 9765 m² területű erdő ingatlanban az alperes 3322/6567, a felperes 701/6567; a **...23/1** hrsz-ú 10 hektár 1095 m² területű erdő ingatlanban az alperes 2336/10514, a felperes 3504/10514 illetőséggel bír. A **...36** hrsz-ú, 31 hektár 6491 m² területű erdő ingatlanban az alperes 10900/38992 részben, a felperes 14960/38992 részben tulajdonosa. Ebben az ingatlanban tulajdonjoggal bír 5770/38992 részben Dr. **J. T.** is.

A tulajdonostársak az alperessel az erdőgazdálkodói tevékenység ellátására megbízási szerződést kötöttek. A szerződésekben rögzítették, hogy az erdőgazdálkodói tevékenység ellátásával kapcsolatos pénzügyi és egyéb elszámolásokra külön megállapodtak. A megbízási hatályosulásának előfeltétele volt, hogy az alperest az erdészeti hatóság erdőgazdálkodóként nyilvántartásba vegye, amely 2000. április 19-én megtörtént. Az alperessel a tulajdonostársai az elszámolására külön megállapodás nem kötöttek. A felperes szaktanácsadóként közreműködött az alperes mellett, baráti viszonyukra tekintettel közöttük elszámolás nem történt.

A felek, mint barátok, vásároltak erdőt **S.-n** is, és tagjaivá váltak a **N. E. T.-nak** (a továbbiakban: EBT). A felek tulajdonszerzése, és cégnyilvántartásba bejegyzése 2001. március 24-én történt. Az EBT képviselőjére elnökként önállóan az alperes, elnökségi tagként a felperes és **M. Gy.** együttesen jogosult, Dr. **J. T.** a felügyelő bizottság elnöke. Az EBT mérlegadatai szerinti vesztesége 2001. évben 3 510 000 forint, 2002. évben 103 000 forint, 2003. évben 4 641 000 forint, 2005. évben 666 000 forint, 2006. évben 5 295 000 forint. 2003. évtől jelentős saját tőke hiánnyal gazdálkodott, amit többségi tulajdonosként a felek és Dr. **J. T.** tagi kölcsön nyújtásával próbáltak ellensúlyozni. Az EBT által kiállított nyugták szerint 2001. és 2006. között az alperes több alkalommal, összesen 18 901 000 forint tagi kölcsönt nyújtott, a részére visszafizetett összeg 2002. december 31-én 9 millió forint, 2006. április 30-án 463 000 forint volt. 2003. és 2006. között a felperes 4 100 000 forint, Dr. **J. T.** 1 710 000 forint tagi kölcsönt nyújtott, a nyugtákat befizetőként az alperes írta alá.

A felek baráti kapcsolata 2006-ban, részben a **s.-i** erdőterületen folytatott eredménytelen gazdálkodás miatt, megromlott. A felperes kérésére az alperes a 2001-2005. közötti időszakra a d.-i erdőkben végzett fakitermelésre vonatkozó, az erdészeti hatóság nyilvántartási adatai szerinti elszámolásában kimutatta, hogy a felperest a földterületei után a 2001-2005. évi gazdálkodás eredményeként a 2005. január 31-i szerződéssel **M. Gy.**-től vásárolt 35 AK értékű 3500/38992 tulajdoni hányad nélkül 4 027 000 forint, annak figyelembevételével 5 221 000 forint illette.

Az EBT a 2007. április 18-i közgyűlésén a 2/2007.04.17.kgy. számú határozatában elfogadta a 2006. évi mérleget és az erdőgazdálkodási munkáról szóló beszámolót. Az alperes levezető elnökként a harmadik napirend, a birtokosság megszüntetéséről szóló határozati javaslat tárgyalása során elmondta, hogy „a birtokosság területe igen rossz adottságú, a kitermelhető és ápolandó, ill. középkorú erdőrészek aránya rendkívül rossz, jelenleg a teljes terület közel 30 %-át kell folyamatosan ápolni és ennek a munkának a többletköltségét felperes, **J. T.** és Én magam viseltem eddig, ami mindhármunk számára tarthatatlanná vált.” E napirendhez hozzászólt a felperes és Dr. **J. T.** is. A közgyűlés a 3/2007.04.17.kgy. határozatban elfogadta a társulás jogutód nélküli megszüntetését azzal a feltétellel, hogy a cégbírósi bejelentés előtt tisztázott legyen az új kezelő, illetve a tulajdoni viszonyok változása. A tulajdonosok a jogutód nélküli megszűnés feltételeként határozták meg, hogy a felszámolást érintő kérdések minden szempontból tisztázottak legyenek, és utólagos követelést senki nem támaszthat. Mindenki tulajdona, vagyona tehermentes marad, ennek feltétele, hogy a tagi kölcsönöket nyújtó tulajdonosok, felperes, Dr. **J. T.** és alperes a befizetett kölcsönök visszafizetési kötelezettségéről lemondjanak. A határidő 2007. május 17-e, a felelősei alperes, **J. T.**, felperes tulajdonosok voltak.

Az EBT nem szűnt meg, az alperes a gazdálkodást 2007-ben folytatta, a szakmai irányítással a felperes helyett mást bízott meg.

Az EBT 2008. augusztus 5-i közgyűlésének a levezető elnöke az alperes, a jegyzőkönyv hitelesítője a felperes és Dr. **J. T.** voltak. Az alperes minden tisztségéről lemondott és kijelentette, hogy a társulatot nem vezeti tovább. Az alperes tájékoztatása szerint a végelszámolás a társulat nagy összegű, rövid lejáratú kötelezettsége miatt nem volt lehetséges. Dr. **J. T.** kijelentette, hogy őt nem terheli a társulat kötelezettségéből arányos

rész és ragaszkodik ahhoz, hogy részére az alperes kifizesse a d.-i erdő bevételeit. A tagi kölcsönt irreálisan magasnak tartotta. A felperes szerint az alperes önhatalmúan, öncélúan, törvénytelenül, saját hasznára, tulajdonostársai ellenére gazdálkodott az előző évben. Fontosnak tartotta a társulat jogutód nélküli megszüntetését, kérte az alperest, hogy számoljanak el egymással. A 2007. évi beszámolót a közgyűlés nem fogadta el.

A felperes a keresetében az alperest 5 278 359 forint és ennek 2003. december 27-től esedékes késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni, amely az alperesnek a gazdálkodás eredményéről készített kimutatása szerint a d.-i ingatlanok után illeti. Csatolta az alperes 2008. július 22-i levelét, amelyben a felperes erdőrészeleteinek a hozamát nem vitatta azzal, hogy a bevételek a felperes tudtával, beleegyezésével és személyes közreműködésével a felmerülés időrendjében befizetésre kerültek az EBT pénztárába. Azt a felperes, mint az EBT elnökhelyettese, és Dr. **J. T.**, mint az ellenőrző bizottság elnöke tudtával, ellenőrzésével az EBT fenntartására fordította. A felperes szerint ez a Ptk. 242. §-ának (1) és (2) bekezdése szerinti tartozás elismerés, ezért az alperest terheli annak a bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn. A felperes tagadta, hogy bármilyen megállapodás jött volna közöttük létre és állította, hogy a n.-i társulásba befizetést nem teljesített.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felek nemcsak a d.-i, hanem a **s.-i** erdőterületben is érdekeltek voltak, ahol szintén erdőgazdálkodást folytattak erdőbirtokossági társulat formájában. Állítása szerint úgy egyeztek meg, hogy a d.-i erdőből befolyt bevételt tagi kölcsönként beforgatják a n.-i erdőművelésbe az ottani eredményes gazdálkodás helyreállítása reményében.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítéletének jogi indokolása során a Ptk. 205. §-ának (1) és (2) bekezdése, a 216. §-ának (1) bekezdése, a 217. §-ának (1) bekezdése rendelkezéseit hívta fel. A felek által nem vitatott tényként állapította meg, hogy a felperest a d.-i erdőterületei után a 2001-2005. közötti gazdálkodás eredményeként 5 221 000 forint illette.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése és a Ptk. 242. §-ának (1) bekezdése felhívásával az alperes bizonyítási kötelezettségeként rögzítette, hogy ezen összeg megfizetésére nem köteles, azt a felperes tagi kölcsönként az EBT rendelkezésére bocsátotta, a visszafizetésről lemondott. A tanúvallomások, a könyvszakértői vélemény és az okiratok, mint bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével bizonyítottanak találta az EBT részére a tagi kölcsön nyújtását, és hogy a társulat megszűnésének elhatározása kapcsán a kölcsönt nyújtó tagok lemondtak a tagi kölcsön visszafizetéséről. Kiemelte a bizonyítékok sorából a nyugtákat, az igazságügyi könyvszakértő tagi kölcsön befizetését alátámasztó véleményét, és az EBT 2007. április 18-i közgyűlésének jegyzőkönyvét és határozatát. Az elsőfokú bíróság ezekből levont következtetése szerint a felek megállapodása a Ptk. 474. §-ának (1) bekezdése szerinti megbízási szerződés, amely - a jogszabály ellenkező kikötése hiányában - szóban is érvényesen megköthető. A felek a baráti viszonyuk megromlását megelőzően szóban megállapodtak, hogy az alperes, mint a d.-i erdőterületek erdőgazdálkodója az e minőségében birtokába kerülő pénzeszközöket a n.-i erdőterület eredményes

gazdálkodásnak helyreállítására fordítja, az EBT részére befizeti. Ennek a megtörténtét igazolják a közgyűlési jegyzőkönyvek, és a nyugták, amelyeken befizetőként a felperes van feltüntetve, a tényleges befizetést azonban megbízottként az alperes teljesítette, a nyugtát ő írta alá. A befizetett összeggel pedig az EBT jogosult rendelkezni, annak felhasználásáról dönteni.

Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a befizetések könyvelése a szakértő szerint jogszabálysértő módon történt, mert annak adóhatósági, esetleges büntetőjogi jogkövetkezmények vannak. Nem látott lehetőséget az EBT gazdálkodásának a vizsgálatára, a felperes erre irányuló - részben az elrendelt könyvszakértői bizonyítás továbbfejlesztésére és erdészeti szakértő kirendelésére vonatkozó - indítványait elutasította, a teljesítésüket a Pp. 3. §-ának (4) bekezdése alapján, mint szükségtelent mellőzte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására, az alperes kereseti kérelme szerint történő marasztalására irányult. Az elsőfokú bíróság terhére róta, hogy az alperes tartozás-elismerése ellenére a felperest kötelezte a szakértői bizonyítás költségeinek az előlegezésére. Indokai szerint az alperes 1 121 000 forinttal nem számolt el, mert a d.-i erdők felperest illető bevételét 5 221 000 forintban, a felperes által tagi kölcsönként befizetett összeget 4 100 000 forintban jelölte meg. Figyelman kívül hagyta az elsőfokú bíróság a felperest képviselő ügyvéd per tárgyát érintő perbeli nyilatkozatát, kérte a másodfokú eljárásban tanúkénti meghallgatását. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte Dr. J. T. 2008. augusztus 5-i közgyűlésen tett nyilatkozatát d.-i erdő őt illető bevételeinek a kifizetésével kapcsolatban. Indokai szerint az alperes által tagi kölcsön befizetésről kiállított bizonylatokon az aláírása nem szerepel. A befizetés tényét, az arra vonatkozó okiratok hitelességét kérdőjelezi meg az, hogy a bizonylatok ugyanabból a számlatömbből egymást követően kerültek kiállításra. Nem adta indokát az elsőfokú bíróság annak, hogy a szigorú számadású számlatömbbel kapcsolatos bizonyítási indítványát nem teljesítette. A fellebbezésének indokai szerint a könyvszakértői vélemény azt állapította meg, hogy a társulat könyvelési nyilvántartása nem támasztja alá az alperes által állított tagi kölcsönök befizetését, illetve az ahhoz kapcsolódó okiratok ellentétesek a számviteli szabályokkal, így azok hiteltelennek tekintendők. Álláspontja szerint a vélemény cáfolja a tagi kölcsön szükségességére és annak a pénzügyi teljesítésére vonatkozó alperesi állításokat. A szakértői véleménytől eltérő álláspontját pedig az elsőfokú bíróság nem indokolta. Az elsőfokú bíróság indokaitól eltérően a 2007. április 18-i közgyűlés jegyzőkönyve szerint nem tett a tagi kölcsönrel kapcsolatos nyilatkozatot, azokról az összecszerűség és személyi megjelölés nélkül az alperes beszélt, nyilatkozatai beazonosítható adatot nem tartalmaznak. A közgyűlési határozatból olyan következtetést levonni, hogy az alperes által állított tartamú megbízást adott volna, nem lehet. Az elsőfokú bíróság a per adatait nem megfelelően mérlegelte, a tagi kölcsönök befizetése nem alátámasztott. A 2003. évi jegyzőkönyv sem igazolja a kölcsön tényét, amely a közgyűlés utólagos jóváhagyását is megkívánta volna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének saját helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a d.-i erdőgazdálkodási

tevékenységet a felperessel és Dr. **J. T.**-al baráti közösségben végezték, a gazdálkodás célját és eredményességét illetően közöttük vita nem volt. A felperes időközbeni tulajdonszerzéséről nem tudott, ezért az elszámoláskor azt nem vehette figyelembe. Nem vitatta a felek közötti jó viszony miatt a lazább költségelszámolást és adminisztrációs fegyelmet. Hangsúlyozta, hogy a felek és Dr. **J. T.**, mint legnagyobb tulajdonjoggal rendelkezők, a társulásban megfelelő pozícióval is bírtak. A jegyzőkönyvek tanúsítják, hogy a közgyűlés levezető elnöke az alperes volt, a jegyzőkönyvet Dr. **J. T.** készítette és a felperessel hitelesítette. Hivatkozott a 2003. április 17-i, a 2002. évi gazdálkodást tárgyaló közgyűlés jegyzőkönyvére, amely szerint „2001. évben csak tagi hozzájárulással kezdhettem el az EBT a munkát és a nagy tulajdonosoktól - értve ez alatt a 10 % feletti tulajdonosokat - kölcsönt várt el”. Hangsúlyozta, hogy ez a társulás forráshiányos működésére utalt, és ekkor még csak ő nyújtott tagi kölcsönt. Álláspontja szerint ennek a későbbi okiratokkal való egybevetése alapján egyértelmű, hogy közös akarattal, a nagy tulajdonosok elhatározott szándékával tagi kölcsön bevonásával kívánták a forráshiányt biztosítani, enélkül nem lehetett volna gazdálkodni. A pénzt a társtulajdonosok hozzájárulásával, ismeretével és beleegyezésével kezelte, a közös akaratukkal került a d.-i erdőből befolyó pénz beforgatásra a társulásba. A tagi kölcsönért felelősséggel és anyagi elszámolással a társulás tartozik. Az ugyanazon nyugtatömbre vonatkozó magyarázata szerint azt a társaság minimális készpénzforgalma indokolta. Hangsúlyozta, hogy a felperest és Dr. **J. T.**-t ellenőrzési kötelezettség terhelte. Dr. **J. T.**-t elfogultnak ítélte az ügyben egyrészt társulási tagsága, másrészt az alperes ellen hasonló igény érvényesítése iránt általa indított per miatt.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve lényegében helyes tényállást állapított meg, és helytálló az abból levont jogi következtetése is. Az ítéletábra egyetértett az érdemi döntésével és a döntés indokolásával is, a fellebbezési indokokra tekintettel mutat rá a következőkre.

A perbeli 2001-2005. közötti időszakban hatályos jogi szabályozás, az erdőbirtokossági társulatról szóló 1994. évi XLIX. törvény (Ebt.) és az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (Etv.) rendelkezései alapján a felek a másokkal közös tulajdonukban álló d.-i és **s.-i** erdőterületeken - erdőgazdálkodáshoz fűződő közérdekre tekintettel, a kötelező erdőgazdálkodás hatékonyságának jogi és szakmai biztosítékeként - csak társult erdőgazdálkodási tevékenységet folytathattak. A társas erdőgazdálkodásuk formája D.-ben az erdőgazdálkodási feladatok ellátására erdőgazdálkodó megbízása, **S.-n** erdőbirtokossági társulat volt. Az Alkotmánybíróság 599/B/2002. AB határozatában kifejtette, hogy az erdő tulajdonosának, illetve az erdőgazdálkodónak az elsődleges feladata nem az erdő gazdasági célú hasznosítása, hanem a tulajdon fokozottan védett tárgyának, a természeti értéknek a megőrzése, fenntartása, karbantartása, stb.

Az erdőműveléshez azonban szükségképpen gazdasági tevékenység, elsősorban az Etv. 58. §-a szerinti erdei haszonvételeként fakitermelés is kapcsolódik. A közös tulajdonú d.-i

ingatlanon folytatott erdőgazdálkodásból származó jövedelemmel az erdőgazdálkodó alperest tulajdonostársaival szemben elszámolási kötelezettség terhelte. Ennek jogszabályi alapja a Ptk. 141. §-a, mely szerint a dolog hasznai, tipikusan az elért gazdasági eredmény a tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában illeti meg.

A felperes követelésének az összecszerűségével kapcsolatban mutat rá arra az ítéletre, hogy az alperes ennek megfelelő elszámolását a felperes nem vitatta.

A felperes a d.-i ...**36** helyrajzi számú erdő 35 AK értékű 3500/38992 illetőségét 2005. évben szerezte meg, a perbeli nyilatkozata szerint az után a járandóság az eladót illeti és elfogadta az alperesi 2001-2005. közötti időszakra vonatkozó kimutatását (13. sorszámú jegyzőkönyv), amely szerint e rész nélkül 4 027 000 forint illette. Személyes meghallgatásakor is úgy nyilatkozott, hogy ezzel a 35 AK-val maga sem számolt (10. sorszámú jegyzőkönyv). A felperes az eladóval történt eltérő megállapodás hiányában pedig az átruházott rész hasznaira csak a szerzést követő időszakra jogosult, és engedmény hiányában az előző tulajdonost az alperessel szemben illető követelést a perben nem érvényesíthette. Ezért az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben a felperes igénye 4 027 000 forint erejéig lehetett alapos.

Erről az alperesi védekezés tükrében kellett az elsőfokú bíróságnak döntenie, amelynek során, a fellebbezési érvek ellenében, a bizonyítás terhét helyesen telepítette az alperesre. Ezt a tényt nem befolyásolta a felperes kötelezése a szakértői költségek előlegezésére, amelyre egyébként a Pp. 76. §-ának (1) bekezdése a bíróság számára lehetőséget biztosít. Ezt az elsőfokú eljárásban a felperes sem kifogásolta.

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette az erdőgazdálkodó alperes és a felperes tulajdonostársa között szóban létrejött megállapodást. Nem tévedett akkor, amikor azt, a felperest az elszámolás eredményeként illető összegre vonatkozóan, az EBT-vel tagsági kölcsönszerződés kötéseire irányuló megbízási szerződésként bírálta el, amely - a kölcsönszerződéshez hasonlóan - a Ptk. 216. §-ának (1) bekezdése szerint akár szóban vagy ráutaló magatartással egyaránt létrejöhetett. Az ítéletre arra a meggyőződésre jutott, hogy a per elsőfokú bíróság által helyesen értékelt adatai más jogkövetkeztetés levonására nem nyújtanak alapot. Az alperes megbízotti eljárásának eredményeként a kölcsönszerződés a felperes és az EBT között létrejött, követelését a társulattal szemben érvényesítheti.

A fellebbezési érvek ellenében emeli ki az ítéletre Dr. **J. T.**-nak az EBT 2008. augusztus 5-i közgyűlési jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatát, amelyben a tagi kölcsön nyújtását elismerte, csupán annak mértékét tartotta irreálisan magasnak. A tanúkénti meghallgatására irányuló fellebbezési indítványt pedig, mint szükségtelent, az ítéletre elutasította.

Az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt közgyűlési jegyzőkönyvi tartalmakon túl rámutat arra is az ítéletre, hogy az EBT közgyűlése által megtárgyalt éves mérlegek a tagi kölcsönöket egyéb, rövid lejáratú kötelezettségként tartalmazták. Ezen túl az EBT gazdálkodásával a felperesnek egyrészt elnökhelyettes elnökségi tagként, másrészt az éves erdőgazdálkodási tervek készítőjeként és a végrehajtásának a felelőseként (26. sorszám),

tisztában kellett lennie. A felperes perbeli személyes meghallgatása során maga sem vitatta a szóbeli megállapodásukat arra vonatkozóan, hogy a „társulás deficitjét” a tulajdon arányában átvállalják. Nyilatkozata szerint a társulás részére befizetést nem teljesített, ha ilyen történt, akkor azt az alperes tette be. Ennek forrása pedig a perbeli követeléséből származó pénz volt.

Az Ebt. indokolása is rögzíti, hogy az erdőtőke átlagosan alacsony hozama és a hosszú termelési ciklus miatt, a privatizált erdők döntő hányada - szakszerű fenntartás esetén - nem fogja biztosítani a szükséges ráfordítások fedezetét, az erdőművelési, illetve fenntartási munkákból eredő állandó jellegű, rendszeresen és visszatérően jelentkező kiadásokat. Ez az indoka annak, hogy az Ebt. 29. §-ának (1) bekezdése lehetőségként biztosítja, hogy a társulat, ha kiadásai a jövedelemből nem fedezhetők, a tagokra társulati érdekeltségeik arányában tagsági járulékot vessen ki. A jelen esetben a felek nem éltek ezzel a lehetőséggel, hanem többségi érdekeltségükre tekintettel magukra vállalták a **s.-i** veszteséges erdőgazdálkodásuk finanszírozását a d.-i erdőgazdálkodásuk jövedelmének a felhasználásával.

Bár a könyvszakértői vélemény rögzítette az EBT forráshiányos működését, a tagi kölcsönök befizetését, a 2005. végén az egyéb, rövid lejáratú kölcsönök és a tagi kölcsönök 10 544 000 forint záróegyenlegének egyezőségét, a vélemény, mint bizonyíték a perbeli jogvita eldöntésekor nem releváns. Itt jegyzi meg az ítéletábra azt is, hogy az EBT nyugtáit és a mérlegeit az elsőfokú bíróságnak nem a számviteli szabályoknak való megfelelés szempontjából kellett vizsgálnia, hanem azokat a Pp. rendelkezései szerint kellett a felek közötti jogvita szempontjából értékelnie. Az EBT működésének törvényessége pedig, azon túl, hogy törvényességi felügyeletre tartozó kérdés, a jelen pernek nem lehet tárgya. Ezért az érdemet illetően súlytalanok **Gy. Sz. E.** igazságügyi szakértő erre vonatkozó megállapításai is. Ez okból volt szükségtelen a felperes bizonyítási indítványa is az Állami Nyomda megkeresése iránt a nyugtatomb gyártásának és értékesítésének az időpontjára vonatkozóan. Pótolva az elsőfokú bíróság mulasztását, a felperes bizonyítási indítványát az ítéletábra a Pp. 3. §-ának (4) bekezdése alapján, mint szükségtelent elutasította.

A fent kifejtett indokai mentén az ítéletábra a fellebbezési érvelés értékelésével jogszabálysértés megállapítására nem látott lehetőséget, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét, a fellebbezés indokaira tekintettel kiegészített jogi indokolással, lényegében saját helyes indokai alapján, a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperes jogi képviselőjével összefüggésben felmerült fellebbezési költségének a megfizetésére, amelyet az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4/A. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, a 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése szerint állapított meg.

D e b r e c e n, 2012. április 26.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitel  l:

- kiadó -